

بار دیگر آژیر میدهیم:

امیریالیسم امریکا در کمین انقلاب ایران

رفیق محمد آزادگر

نامزد حزب توده ایران برای نمایندگی در مجلس شورای اسلامی از شهر تبریز

را آزاد کنید!

■ حزب توده ایران به دستگیری رفیق آزادگر بشدت اعتراض میکند.

رفیق محمد آزادگر، مشمول کمیته شهر تبریز فرقه ذمکرات آذربایجان سازمان حزب توده ایران در آذربایجان و نامرد حزب توده ایران برای نمایندگی مجلس شورای اسلامی از شهر تبریز، که نامزدی وی از جانب فرمانداری تبریز نیز رسمی تایید شده است، روز پنجشنبه در خیابان امام خمینی تبریز، توسط ۴ ناشناس دستگیر و به زندان تبریز منتقل شده است. عناصر مشکوک از پشت بدوفیق آزادگر هجوم آورد و ضمن آنکه وی را کنک می‌زدند، او را بداخل یک تاکسی انداده و با خود برده‌اند. حزب توده ایران سبب به اینکونه اعمال حلاف قانون و صد انسانی و ضداقلابی بشدت اعتراض می‌کند و صدور مکرونه که از این جهت مذکور شد، مخالف این اتفاقات عاملین و محاذات عاملین واقعه آزادی فوری و بدون قید و شرط رفیق آزادگر است.

احسان طبری

دروغ، بهترین افزار ستمگران

لعن بود روغ!

لعن بر دروغ!
دروغ زرآندود، دروغ ریاکار، دروغ زورمند!
دروغ راست نما و گمراه ساز!
دروغ مجهر به سکه و سونیزه!

پنگدار، از خود خرسند بفرد
ولی ما دروی به خواری می‌نگریم
پنگدار آدمیان را آذین دارها کند
ولی ماهی خذلانش باورمندیم
زیرا سنگ دلی اوفرزند بیم اوست.

خوبسته باد راستی!
فروتن، بی پیرایه، پارسا!
گنج نیروی لی حیوت انگیز
که با تیغ معجزه سینه شبرا می‌درد
و خونها و اشک‌ها آبدیده‌اش می‌سازد.

اورا از «توسناکه» پروالی نیست
چون تاکسوار کربلا در چنبره سپاه بزید
چون سیاوش پاکدامن در آتش خشم افراسیاب.

در کله بی رونق حرمان با حقیقت زیستن
به که، فرعونی بودن برای که دروغ
باتباری از چاپلوسان پای بوس.

در پیروزی یاشکست با توایم ای حقیقت!
زیرا شکست با تو فضیلت و فتح با تو عدالت است

و شما ای گروه بزدل که در چاهسار «غرازی» خود
زندانی هستید:
در مقابل هربادی سر فرود آورید!
از عرق جامعه بهره گیرید و به سرنوشت آن بی اعتنا
باشید!

و شما ای معشرستگر که سر کوب غیظ آلد حقیقت
مز وجودی شماست
از طلوع آن بهراسید، زیرا طلوعی است ناگزیر
به ناگزیری بامدادی که از بطنون شب
و بهاری که از درون زمستان می‌شکفت
استندمهه ۱۳۵۸

ممکن است توطئه‌های
خطوفاک‌قری هنوز در پیش باشد

از همان اوائل پیروزی
انقلاب ایران، مجله امریکایی
کودتاکند، مردم نفس راحت
که باید در ایران آنچنان

بلشیو سیاسی و اقتصادی
بوجود آید که اگر روزی افسری
نمی‌باشد، این اتفاق نوشت

نیز در مسحه ۲

افکار عمومی را
باید از توطئه‌های
ضدانقلاب
بیدرنگ و بطور
کامل آگاه ساخت

■ درباره توطئه ضد
انقلابی که توسط دادستان،
کل انقلاب افشا شده.

مردم

از کان مرکزی حزب توده ایران

دورة هفتم، سال اول، شماره ۱۸۰
شنبه ۱۱ اسفندماه ۱۳۵۸ - تکشماره ۱۵ ریال

دایل استاندار که مانش را بخاطر تصمیم خلاف قانون اساسی مورد مؤاخذه جدی و فوری قرارداد

تصمیم غیرقانونی استاندار که مانش
در عورت محروم کردن نامزدهای
نامزدگی حزب توده ایران در
انتخابات مجلس شورای اسلامی از
که مانش و لغو آن توسعه
وزارت کشور

استاندار که مانش، برخلاف قانون اساسی.
رفقا رضا شلوکی و مهوش حدیدی را از شرکت در
انتخابات مجلس شورای اسلامی بعنوان نامزدهای نامزدگی
حزب توده ایران در این انتخابات از که مانش محروم کرد
که مانش بود.

رفقا شلوکی و حدیدی بالاصله به این تصمیم
غیرقانونی وزارت کشور اعتراض کردند و لغو فوری
آنرا خواستار شدند.

وزارت کشور در پاسخ شکایت این دفعاً اطلاع

داد که تصمیم استاندار که مانش در این مورد متفقی

است.

بدیسان با تصمیم درست و قانونی وزارت
کشور، تصمیم نادرست، غیرقانونی و خصم‌مان استاندار
که مانش لغو شد.

ما ضمن سپاسگزاری از وزارت کشور بخاطر
راعیت قانون اساسی، آنرا که استاندار که مانش

به رحال بدیک عمل خلاف قانون اساسی در مسورد

نامزدهای نامزدگی حزب توده ایران در انتخابات

مجلس شورای اسلامی از که مانش دست زده است، لازم

میدانیم که اولاً به این تصمیم خلاف قانون اساسی

استاندار که مانش بشدت اعتراض کنیم. ثانياً خواهان

مواخده جدی از استاندار که مانش از جانب وزارت

کشور شویم. ثالثاً به این خلاصه ایها و اعمال غیرقانونی از جانب

بالاترین مقام یک استان کشور تا چه حد نزیان انتخابات

است و تا چه حد میتواند مورد سوءاستفاده ضدانقلاب

قرار گیرد.

مقاله‌ای که در این زمینه در همین شماره مورده

میخوانید بهمین منظور نوشته شده است.

حدقه‌ای باورنکردنی رویداده است. استاندار که مانش که مانش

بنحو اجازه داده است که رفق ارجمنده رضا شلوکی، غمراه

سیاسی که مانش مرکزی حزب توده ایران، همچنین رفیق دیگر ما

خانم موش حدیدی، همسر رفق شهید آذنش مهدویان، را از

حق شرکت در انتخابات مجلس شورای اسلامی از که مانش محروم

که مانش متروک شدند، پس از تقدیر میکنند.

سوانح ما از رئیس جمهور و

شورای انتخابات و سپرستوار و

کشور ایست که با تحمل اشکار و خود

تیرین مقام یک استان را به جه

تعییر نماید که؛ آیا بیتونان تو دید

در راه انتخابات و ترقی ایران میکند؟

ایران میکند، به

ملوک، پهلوی آمد

از اکار و سازمان و ظاهرات حمله میکند، کتابخوار و

نویسنده نیز میکند، آیا همین

تفاوت فاحش قانون تو سوی یک

سازمان دولتی که در آستانه

اطلاعیه دیپلماتیک
کمیته مركزی
حزب توده ایران

اتحاد دمکراتیک مردم ایران، آقای محمود اعتمادزاده
(به آذین) را برای نمایندگی در مجلس شورای اسلامی از شد است

آقای محمود اعتمادزاده از

بر جست‌نیز نویسنده کان و مترجمان

عماصر ایران و شخصیت‌های دوست

و آزادیخواهی است که با تحمل

نشاند پیش از این مدد رضا

شاهی، استوار ویکیروی نزدیک

ایران میکند که مردم ایران نام

نیز خود را بخاطر تیغیت،

تحکیم و گسترش انتخابات ایران

مکاری و میرید.

حرب توده ایران از آقای

محمود اعتمادزاده پسونان نامزد

اتحاد دمکراتیک مردم ایران

برای نمایندگی در مجلس شورای اسلامی میکند.

دیپلماتیک
کمیته مركزی
حزب توده ایران

۱۳۵۸/۱۲/۹

در صفحه
امروز:

پاکسازی ارتش
ضرورت
انقلابی مهیم

صفحه ۸

ضدانقلابیون

کومله عهده‌دار نقش

ساواک در سفر شده‌اند

صفحه ۸

گزارشی از زندگی

رقت بار ۸۰ هزار ساکن

«پای کت» شیراز

صفحه ۲

تکاتی چند درباره:

برنامه حل مسأله
زمین در گنبد

صفحه ۵ و ۶

برنامه نامزدهای

حزب توده ایران در

انتخابات مجلس شورای اسلامی

برای تأمین رشد منابع

سالم و آزاد کودکان معا

صفحه ۷

سخنرانی انتخاباتی رفیق کیانوری

خواهد کرد.

از همه مردم میهن دوست و زحمتکش تهران

دعوت میکنیم که برای آشناشدن با برنامه نامزدهای

حرب توده ایران، در باره برآنامه نامزدهای حزب

شود که کنند.

روز جمعه ۱۷ اسفندماه ۱۳۵۸، ساعت ۳

بعد از ظهر، در محوطه شمال غربی میدان آزادی،

رفیق نورالدین کیانوری، دیپلماتیک

حرب توده ایران، در باره برآنامه نامزدهای حزب

شود که کنند.

توده ایران در انتخابات مجلس شورای اسلامی سخنرانی

بگذارد.

محلات

فَقْد

در امدادی کنید

« محلات فقر» حلقه‌های نجیب‌گیر عظیم و طولانی هستند که سرمایه‌داران بزرگ و ایستادو زمینداران بزرگ و دست خوبین امپریالیسم، پسر کردگی آمریکا بافته و بر پیکر ایران افکنده‌اند.

در این محلات «حتمتکش‌ترین توده‌های خلق» کارگران، روستائیان مهاجر و دیگر «حتمتکشان» در غیرانسانی ترین شرایط پذیرندگی ادامه می‌هند.

این «کوخ‌نشینی‌ها»، که امام خمینی انقلاب را از آنها می‌داند، میراث شوم رویم دست‌نشانده پهلوی هستند. میراثی که چهره ایران را از کثرت پرآبله کرده است. اعماق اجتماع استعمارزاده ایران را باید در این محلات جست. محلاتی که شناسامه‌ای یکسان دارند: رنج به‌غور هست، از کمترین وسایل آسایش انسانی خبری نیست.

«مردم» در سلسه گزارش های از شهر های مختلف، این محلات فقر را به مقامات مستول معرفی می کند و از آنها می خواهد که هر چه زودتر بداندگی سراسر برنج این زحمتکشان جامعه پایان دهند.

«مردم» از همه مستولان حزبی، اعضاء، خبرنگاران، دوستان و هواداران حزب توده ایران می طلبد که محلات لقفر شهر های خود را در «مردم»، با فرستادن گزارش و عکس، معرفی کنند.

توی روزنامه‌ها عکس ما را جای
گنید، تا مردم بدانند که ۸۰ هزار
نفر توی فاضلاب زندگی می‌گذشتند.
به همراه مدیر گویند که محله‌ای که
۴۳ هزار خانوار دارد، ولی مدرسه
ندارد، آب درست و حسابی
مشکل پر ندارد، در ماتالگاه ندارد،
یکجا سانش ندارد، حمام ندارد،
دکتر و داروخانه ندارد — فقط
قرقر دارد و فلاکت!»

محمد ما را بدپشت یام منزلاش
برد و از آنجا خانه همسایه را،
که به آبانباری تبدیل شده بود،
نشانیدن دهد. این منزل را برستی
چون حوض آبی بود، تمام سطح
جایله و اطرافیار حدود ۶۰ سانت
آب گرفته بود، بطوری که
شیر آب وسط جایله زیر آب
مدهفون شده بود و اهالی آن خانه
مذکور بود که آجبا را تخلیه کرده
و به اجاره نشینی رفته بودند.
پشتیا ماما بربود از بزدان بیکاری
که زیر آفتاب بعد از باران
نشسته بودند و کیوت‌های افکار
خود را به آسمان رها کردند بودند
که: چرا صدمت آن طرف قر
ویلای بزرگ، بی‌اعتنای این
محروم، با سروهای قد بر —
افراشته و کل و کلکاری بین نظری
خود را به چشم می‌کشد.

مردم از این گله‌دارند که
کاری انجام نشده. یک یا دو
کاول در سطح کوهجهه‌ها کنده‌اند
که زیاد بی‌ثابتی نبوده، ولی
اینکار هم نیمه کاره مانده مردم
پیشنهاد نوشتن عرضه‌ای به
حضور امام را داشتند که رفوت شد.
آنرا برای روزنامه‌ها بفرستند.
آنها می‌گفتند:

در آنطرف شیراز چند صد
دستگاه آپارتمان خالی وجود
دارد که دولت زمان طاغوت برای
سکار کنان صنایع الکترونیک‌ها
ساخته است. این ساختمان‌ها
می‌توانند حداقل گوشه‌ای از درد
مردم این محل را حل کنند.

هر راه محمد از گوش و کثار
 محله دیدن کردیم. همه‌جا آب
بود و بجهه‌ها یار دردون آب‌بازاری
می‌گردند و یا گوشه دیوارهای
سرنوشت خود قابی اندختند.

هزار و نیم میلیون بیانک و ام
تگیگردید. او لا کدام بالک بنا با
بنی وضع درآمد و ام میدهد؟ تازه
اگر بدهد، ما چطور این وام را
پرداخت کنیم؟ زمان انتساب ما
بودیم که راه یمایی کردیم، ما
بودیم که کشته دادیم. هیشه
در همه دنیا انقلاب را خواستکشها
و کارگران هامیکنند. سرمایه‌دارها
 فقط از پشت پنجره‌ها به انقلاب
لشک می‌کردند. حالا این دستمزد
ماست؟ این محله را بنا انتساب
نامنکاری کرده بودند. این محل
چندین نفر کشته داد، حسالا
ما باید یک سقف داشته باشیم
که ذیر آن زندگی کنیم؟ ما
منصر اصلی را بیدار کردیم و او
را بیرون کردیم. آن خان را
که تمام گروت مملکت ما را به
بالکهای فرانسه، سوئیس،
الگستان و آمریکا برد، بیرون
کردیم. حالا خودمان بایستی توی
این فلاکت زندگی کنیم؟ مملکت
ما تروت مند است. ما نتفداریم.
بولیکروز نفت را خرج‌ها فرادی
نفیر ما بگند. آخر ما جنگیدیم
داریم. همانطور که جنگیدیم،
حالا هم بی‌واهی دست کم یک
اطق داشته باشیم، که سرراحت
به بالک گذاشتم. از شهرداری
شیخ اقامی نمی‌گنند. بما فی
گویند بیانید بروید توی جیب ما
منزل کنید. آخر اینست جواب ماؤ
پاسداران و کمیته هم که اصلا
جواب مارا نمیدهند. ما بولی قرض
کردیم. هنوز داریم نزول آن
قرضهای میدهیم. از کجا بیاوریم؟
خرچ زندگی را چه کنیم؟ ای ایا
ما سال به سال میوه نمیخوریم.
گوشت اگر گیریمان بیاید، یک
یا دویار در راه است. هرچاومی
رویم، می‌گویند: «ما حامی
مشخصین هستیم». کدام حامی؟
آیا از ما بیچاره‌تر کسی هست؟
ما در فاضلاب زندگی می‌گذشتیم.
حالا آمده‌اند اسم این محله را
اعوض کردند. یا بایا تغیر اسامی کوچه
و بجهه چه دردی را از ما دوایی.
کند؟ همه ساخته‌ها فقط روی
کاغذ و توی را دیگر است. کسی
عمل نمی‌گذند. شما را قسم می‌
دانید. اسم من را همچنان بتوییم.
دهم، اسم من را همچنان بتوییم.

د گی کنیم

■ «پایی کت»؛ در جنوب شرقی شیراز، یکی از « محلات فقر» این شهر است. خبرنگاران «مردم» در شیراز در این محل، که قبلاً به کوره پزخانه مشهور بوده، بدیدار زحمتکشانی رفته اند که بازستگین فقر بر چهره سوخته آنها شیار آنداخته است. زحمتکشانی، که در آب و لحن غرق شده اند.

نمایی از محله - همانطور که می بینید، همه جا در آب غرق است.

مردم محله: «زمان انقلاب سینه جوانهای این محله سپر وطن بود، ولی حالاً حتی از یک بازدید هم دریغ دارند».
به همه مردم ایران بگویند: «محله پای کت ۱۳ هزار خانوار دارد، ولی مدرسه، داراد، آب درست و حسابی مشروب ندارد، درمانگاه ندارد، بیمارستان ندارد، حمام ندارد، دکتر و داروخانه ندارد، فقط فقرداد و فلاکت».

۴۰) پیکار است، شوهر که یک خرج خور کم شود، با یک بچه برگشته، خاله‌دان کار ندارد، بول تداری، چطور؟ کسی بداد مانع نیست، انقلاب بینه جوانی این سهر وطن بود، ولی حالاً هنر یک بازدید هم دروغ دارد، ما بودیم که انقلاب کردیم، باز همانه های نظری ما بودند، حالاً کسی بفریاد ما نسبت خواست ما فقط یک خانه ای که بتوالی شب سرمهارا آدمین یکذاورم، گل صنم شروع به کریمی سرش را مریبا به آسمان میکند و به شاه فتح میدهد، کوید: فرهجه بود ذیر سر اون شده بود، هرچه داشتیم یه خورد، به عکس اماهیخنی، که بی دیوار نشسته بود، اشاره میخواهد او را زندگ نگاه نشنا امید ما اوست، ما خواهیم شد، شایسته باشیم،

روزها در کوچه‌ها ول میگردد، خودم باید با لباسشویی در منازل مردم خرج این خانواده بزرگ را بدهم، ۱۰ فرزند دارم، دختر و داماد و نوه‌ها نزد ما هستند، روزی ۳۰ تومان مزد میگیرم، تازه اشکر بتوانم هم داشتم، در آغاز منزلم روی آب است، آنرا باخون دل ساختم، هنوز ۱۲ هزار تومن قرض دارم، داغ همه‌چیز را بدل بچه‌هایم میگذارم که بتوانم بولی نخیره کنم تا در نیستان این خانه را تعمیر کنم، از کفاطاچ هاییان چون چون چشمme آب بالا می‌آید، آبرو داریم، بروم پیش چه کس مستدرگار کنیه؟ شیرداری که برای ما کاری انجام نمیدهد، استالداری که ما را بیرون میکند، اشکر اینطور پیش برود این محل بروید در آب غرق میشوید، بچه‌های گل صنم گیر شده زمان در استالداری ساخته، بعد از ۹ ماه که دیوارستان بوده او را به منزل آورده، چون اینجا در مالگاه نداریم، وقتی ساخته، تا او را به در مالگاه رسالدم تمام بدانش بزرگ او اشک از چشباشی ساخت و حال از کار انقلاب، پس ۱۴ سال ام را سربازان طاشوش هستم قاتلهای آنقدر با باتوم هستم، که کمال شاه است و

تخلیه آب منازل اکنای کرده، اند، گل صنم، زن جوان و زیبائی که باززنگی ای میرولند، چون خانه‌ها رزوی پوسته بسیار نازکی بر روی ب ساخته شده و در پیجه آب میگردند، همراه با آب فضایل، در مطلع منازل و کوچه‌های باقی میمانند، هرگز محل و اقا چون در یاچه‌ای است و هنگام بارندگی در مسنان، روابط مردم با خارج تقریباً قلع میشود، باز هزار نفر محله دیگی که تعداد ۸ هزار نفر ساخته و ۱۳ هزار خانوار دارد، مسئله مشکل است، کرسنه است و شیر خشک موجودی آنها آنقدر کم است، که کفاف نمی‌کند، گل صنم بیکفت: شوهرم در اثر سوختگی ژوپین گیر شده زمان انقلاب ساخته، بعد از ۹ ماه که دیوارستان بوده این محل نکرده است، تنها به بازدید و تهیه گز از اش کننا کروه است، هر یار که مردم محل برای گرفتن کلک بشیر داری را جمع کرده، تنها با ارسال یکی ام خراب است، تنها با ارسال آنها هم خراب است و یا بعد از چون خودش از چشم خانه میشود و مردم به جاره‌نشینی میرولند، چون خانه‌ها رزوی پوسته بسیار نازکی بر روی ب ساخته شده و در پیجه آب میگردند، هرگز محل و اقا چون در یاچه‌ای است و هنگام بارندگی در مسنان، روابط مردم با خارج تقریباً قلع میشود، باز هزار نفر محله دیگی که تعداد ۸ هزار نفر ساخته و ۱۳ هزار خانوار دارد، مسئله مشکل است، کرسنه است و شیر خشک موجودی آنها آنقدر کم است، که کفاف نمی‌کند، گل صنم بیکفت: شوهرم در اثر سوختگی ژوپین گیر شده زمان انقلاب ساخته، بعد از ۹ ماه که دیوارستان بوده این محل نکرده است، تنها به بازدید و تهیه گز از اش کننا کروه است، هر یار که مردم محل برای گرفتن کلک بشیر داری را جمع کرده، تنها با ارسال یکی ام خراب است، تنها با ارسال آنها هم خراب است و یا بعد از چون خودش از چشم خانه میشود و مردم به

ثالثه خانه را بیرون ریخته اند تاکف اطاق را قیرو گونی کنند.

گرانی روزافزون هزینه زندگی بودوش زحمتکشان سنتگینی می‌کند
زحمتکشان را باید با تصمیمات فوری و قاطع اقلاً بی‌اززیرو این بار نجات داد

